

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til [Europa-Parlamentets og Rådets] direktiv 2011/92/EU [af 13. december 2011] om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 ⁽²⁾, idet den ikke har gennemført artikel 2, stk. 4, artikel 4, stk. 5, litra b), artikel 6, stk. 2, litra d), artikel 8a, stk. 4, og artikel 4, stk. 3, i nævnte direktiv 2011/92, sammenholdt med punkt 2, litra b), og punkt 2, litra c), nr. vi), i bilag III hertil, korrekt.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er af den opfattelse, at Den Portugisiske Republik ikke har gennemført forskellige artikler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 (herefter, som ajourført og konsolideret, »direktivet«) korrekt. Den 11. oktober 2019 sendte Kommissionen en åbningsskrivelse til Den Portugisiske Republik. Herefter modtog Den Portugisiske Republik den 12. november 2021 en begrundet udtalelse. Kommissionen anlægger nu denne sag på grundlag af følgende anbringender:

- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 2, stk. 4, idet den ikke hvad angår procedurerne for miljøkonsekvensvurdering (herefter »VVM«) har begrænset den fritagelse, der følger af denne bestemmelse, til tilfælde, hvor anvendelsen af [direktivets] bestemmelser kan skade formålet med projektet.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 4, stk. 5, idet den har bestemt, at visse projekter ikke skal underkastes en VVM, når den myndighed, der skal foretage vurderingen, ikke inden for den ved lov fastsatte frist har afgivet en udtalelse om, hvorvidt sådanne projekter skal underkastes en VVM.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 6, stk. 2, idet den ikke har fastsat, at offentligheden ved egnede midler skal informeres om karakteren af eventuelle afgørelser eller udkastet til VVM-afgørelsen, hvis et sådant foreligger, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 8a, stk. 4, idet den ikke har fastsat, at typerne af parametre, der skal overvåges, og varigheden af overvågningen, som er identificeret i en afgørelse om tilladelse til et projekt, skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på for miljøet.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 4, stk. 3, sammenholdt med punkt 2, litra b), i bilag III hertil, idet den ikke har medtaget naturressourcernes »forekomst« som relevant kriterium ved afgørelsen af, om et projekt skal underkastes en VVM.
- Den Portugisiske Republik har tilsidesat direktivets artikel 4, stk. 3, sammenholdt med punkt 2, litra c), nr. vi), i [bilag III] til direktivet, idet den ikke har henvist til »EU-lovgivningen« eller til områder, »med hensyn til hvilke det menes, at det ikke er lykkedes [...] at opfylde [miljøkvalitetsnormerne]«, ved opregningen af de relevante forhold ved fastsættelsen af de områder, for hvilke der skal foretages en vurdering af det naturlige miljøes bæreevne som relevant kriterium ved afgørelsen af, om et projekt skal underkastes en VVM.

⁽¹⁾ EUT 2012, L 26, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2014, L 124, s. 1.

Appel iværksat den 17. april 2023 af European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 7. februar 2023 i sag T-81/22, Euranimi mod Kommissionen

(Sag C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (ved advocati M. Campa, D. Rovetta og V. Villante, samt advokat P. Gjørtler)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Det fastslås, at nærværende appel kan antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede kendelse ophæves, og det fastslås, at søgsmålet anlagt af Euranimi kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling af Euranimis søgsmål.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med nærværende appelsag samt i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat tre anbringender:

Det første anbringende: en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 263, stk. 4, TEUF og særligt kravet om at være »umiddelbart og individuelt berørt«. Fejlagtig kvalificering af de faktiske omstændigheder.

Det andet anbringende: en retlig fejl ved fortolkningen af artikel 263, stk. 4, sidste sætningsled, TEUF og af kravet om og begrebet regelfastsættende retsakt, som ikke omfatter gennemførelsesforanstaltninger. Fejlagtig kvalificering af de faktiske omstændigheder og urigtig gengivelse af beviser.

Det tredje anbringende: fejlagtig kvalificering af de faktiske omstændigheder og urigtig gengivelse af beviser.
